

הזכויות שמורות לניל באלף רבתי.

תמונות עירום

"אפשר להגדיר אותי כצעיר זועם" כ"ח 7/71, המתנשא לגובה של 178 ס"מ, בעל עיניים ירוקות וכו', וכו', והוא ממשך, חוץ מזה אני גם סטודנט שנה ראשונה בכלכלה הלומד בירושלים, אך למרות זאת, אני נמצא הרבה בתל-

9/71

אביב, וזאת הודות למכונת הטריומף ש"נמצאת ברשותי". טריומף או לא טריומף, בלי לשלוח לו תמונה זה לא ילך: "לא מוכרחה להיות תמונת עירום!"

מסיבהנפה

תראו מה יש לנו כאן: 8/71 די-גבוה, די-לאשמן, די-לאיבוגר-יתכון ודי-מבלה-בחול, "מה אני עושה בחול? בי אמת שאלה טיפשות! הרי משהו מוכרח לבזבז את הכסף של אבי כדי שמס'הכנסה לא יטען שיש לו יותר מדי כסף — אז אני הקורבן.

"חוץ מזה אני נורא אוהב לצייר קריקא-טורות, כמו זו: אגב, הטיפוס הזה תמיד עושה לי בעי-יות, הנה עכשיו — לא מספיק שאני כותב מכתב — הוא מוכרח לדחוף את האף שלו באמצע, ולומר לי להפסיק."

למצוא ולאכר

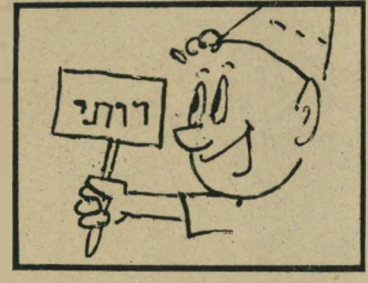
אני חושבת שזו תהיה המציאה האחר-ונה שאני מוכנה להבליט מעל דפי העיתון. פשוט כל העסק הזה של לאבד-ולמצוא, לא מתאים לכם, הקוראים. אז לקינוח הנה לכם 9/71 אשר, אם תפנה למערכת, תוכל לקבל את תמו-נתה. בבקשה.

5/71 הוא מקריית-מוצקין, ואז תאמיני לי, אך כהוכחה הנה מילות מכתבו, מבלי להחסיר אף פרט חשוב: "אני צלם חובב מושבע התובע מעצמו דרגת ביצוע הגובלת בשלמות אמנותית והיחס שלי לצילום הוא כ"יחס צייר לציוריו. במילים אחרות, הצייר לומד עבודתו הוא אמנות נקיה. על אותו משקל, אני מחפש מזה זמן מודל אידיאלי ועל רמה גבוהה. ובכן, אם כואת את, יפה, בעלת מבנה גוף עם פרופורציות נכונות ופנים עם הבעה, וכמו כן גועזת וחסרת דעות קדומות, נוכל לשתף פעולה על הצד הטוב ביותר.

"את כל העבודה והתהליך של הפיתוח אני מבצע לבד, במעבדה שיש לי בביתי. כמו כן אני חובב מוסיקה ובמיוחד ג'ז קלסי, אם תצריף לשני תחביבים אלו גם את העובדה שאני נחשב לקצת יוצא-דופן, מאחר ואני בועט בשקרים ובמוס' כמות-חברתיות מקובלות, הרי שתוכלי לי עמוד מעט על אופיי שלי."

יולה על שפת הים

הוא עדיין לא מכיר אותך, נערה, וכבר שולח לך נשיקה על האף, אבל כל זאת

הקאריקטורה של 8/71

באמת לא חשוב כש6/71 הוא כבר כמעט רופא, "מקצוע שמושי, כידיע, וה" פעם החדגשה איננה שלי" הוא חייב להודות, כל זאת כדי להיות הוגן כלפייך, שאיננו בחור יפה, ואין לו שערות ארוכות, אבל יש לו וילה על שפת הים, הוא בטלן, טיפש, הולך בלי גופייה ואפילו פטנתרן עם עיניים ירוקות (כל

נישבר

"למרות שאני נשוי, לא נהנית עדיין מהחיים", כותב לי 1/71 בן ה-23, "אני לא הכי מאושר, וכבר נשבר לי מ" החיים!!!!" אז אם את רואה עצמך כמצילת נפשות אבודות... אני לא מתערבת!

צורה חיצונית

בקשותיה של 2/71 הן צנועות לי-מדי: "אני מחפשת משהו קצת רציני", ואם להתחשב בעובדה שהיא כבר בת 18, הרי זה, בהחלט, כבר מותר לה, נכון? "אין לי חבר קבוע", היא כותבת, וכבר יכולה להבטיח ש"איש לא יתאכזב מצורת-החיצונית...", כן, גם אם הוא יקנה אותה כחחול בשקי או ליתר דיוק כ-2/71.

ההמשך

תראו מה יש לנו כאן: "לרשותי עומדת המכונת של אביו" כותב 3/71, ואם תאמנה או לא, הניל כבר בן כ"א שנים ועמד בפני סיום שרותו בצה"ל. אבל, הדבר הכי חשוב במכתבו, הוא ההמשך: "אני לא רזה ולא שמן, מרכיב משקפיים נאות, וגבוה — 180 ס"מ." עם כל הביאוגרפיה הזאת וקצת עבודה מעשית בקולנוע — הרי זה השידוך ה" מוצלח ביותר שיכול לזמן לך אלוהים!!!!"

בלי גיבנת

עוד חייל שעומד בפני שיחרור מצה"ל הוא 4/71, לאבא שלו אין רכב, אבל לו — יש. יש לו גם עיניים ירוקות ופרו-פיל — 78. הוא כותב: "אין לי משקפיים וגם לא גיבנת, אך י שלי תעודת בגרות." ועם מטען של 64 ק"ג, הנמדד לאורך 174 ס"מ, קשה להאמין שלא תמצא איזו חיילת באי-שם שתאה מוכנה לספר לו עד כמה היא נחמדה, ואולי... ואולי... שהיא מוכנה לנסות הכל...?

מודל אידיאלי

קשה לי להאמין שתעני לכל דרישותי של האביר הלני. מספיק שאציין כי

המקום הראוי לכך — והמופע התרכו-סביב הכלבים הפעם, לשם שינוי, והיה מה לראות, למי שאוהב לראות כלי-ביום. מאזנים ענקיים ועד פניצרים גמדיים — כולם כאחד מטופחים ומלוקקים מכף רגל ועד ראש. "אם בני-אדם היו מתייח-סים לבני-אדם אחרים כמו לכלבים שלהם, התפלסף צופה בגיל העמידה, היה לנו עולם של בני-אדם, לא של כלבים."

כוכבים בינלאומיים. הליקוי, הבר-לס בתערוכה היה, שלא היו בה כמעט צופים. המארגנים החליטו דווקא על באר-שבע בנסיון לקרב את לב ילדי ישראל ה"שנייה, המרוחקים מכך, לעולם הכלבים, יחד עם זאת, לא דאגו משום מה לכל פירוט. התוצאה — פרט לילדי שכונה א, שהסתקרנו למישמע המוסיקה שבקעה מביתה-הנוער, לא נכח כמעט קהל מקומי. במקום ראשון בתחרות זכו שני כוכ-בים בינלאומיים — קורה בת השש ובנה, ג'וניור בן השנה וחצי — שני כלבי איריש טטר של משפחת כ'דודי מתל-אביב. קורה

זוכה רינג'ו בפעודה הילדים לא הבינו

ובנה זכו כבר בפרסים בארצות-הברית, מקסיקו, קנדה — ועזה בישראל. אלא שדווקא החלק הזה עיניי הכי פחות את קהל הילדים שצפה באירוע, מאחר ש"הטכניקה של מהלך התחרות לא היתה ברורה להם, למרבית הצער, לא חשבו ה"מארגנים על האפשרות להסביר ברמקול את מהלך התחרות, להגדיל בכך את הנאתם של הצופים הצעירים.

דרכי אדם חרש המתכת שהפך לאמן האירוטיקה

לוא הם היו מבשר ודם, היו שולחים אותם מזמן לכלא, בעוון השחתת מידות הציבור וביצוע מעשים מגונים בפומבי. אך מאחר שהם דוממים, ואינם עולים כ"גודלם על מספר סנטימטרים, ניתן ליצירי כפיו של ישראל נפתלי להציג את תנוחו-תיהם האירוטיות ללא הטרה. תערוכת פסליו של נפתלי, המוצגת עתה בגלריה עיד'ר'כ בתל-אביב, הינה על טהרת האירוטיקה, כשתנוחות המישגל המגוונות מובגלות רק על-ידי דמיונו של היוצר — וזה באמת איננו מובגל. **פיטור בכמערה.** עד לפני שש שנים (המשך בעמוד 36)

* פרט ראשון מבין הדוברמנים. הבעלים: צבי אמדורסקי, תל-אביב.

המיפלצות שלי

זנה הקשיבה בתשומת לב, ותפסה את הפרניציפ אחת שתיים: "הם אנשים רשעים, המלכים ששולטים ברוסיה נכון?"

אבל לא רק אורים היו, איפה יש לי יהודים חנוכה שלם בלי צללים? את הצל הגדול הטיל אלוהים, גירש את הנחש, בשיעורי בית לחג קיבלה זנה לקרוא בתורה את פרשת ג'העידן והעסק לא מצא'הן בעיניה. "אמא, בגלל שהנחש בג'העידן עשה חטא, אז למה אלוהים העי-

למה הסרט גבוה - והנחש נמוך ?

ניש את כל הנחשים האחרים בעולם לסבול בגללו וללכת על הגחון?" "על הגחון, לא על הגחון?" "כן, אני מתכוונת על הבטן, אז למה?" "זנה'ילה, זק רק סיפור, הנחשים לא סובלים מזה שהם זוחלים על הגחון. זאת רק אגדה." יכולתי לראות שהיא לא מאמינה לי, אבל היא ילדה מנומסת, אז היא לא אמרה לי את זה בפנים. נוכחתי בצידקת חששי בנר החמישי של החג, כשבועי נזכר פתאום שצריך להדי-ליק נר נוסף, לאות הודהה עם קורבנות משפס לניג'רד. זנה רצתה לדעת מה הנר הנוסף הזה שפתאום קינקל לה את החשבון, הפעם, תודה לאל, היה זה תפי-קידו של בעלי להסביר. פרשנות מדינית שהיא התחום שלו בבית.

יש כל מיני אורים בחנוכה, ואת אור ה"שבוע סיפקה לנו זנה. לנר שלישי של ה"חג קניתי לה ז'חברת שלה חמוטל, שני כרטיסים לסרט **רובין הור בבית ליי-סין**. חשבתי להצטרף גם כן, אבל זנה הבהירה לי שחלק חיוני של התענוג יהיה שהיא תלך בלעדי — בפעם הראשונה בי-

חיים. אחרי הכל, היא כבר בכיתה ב', לא? הסבירה בטון שטיים את הויכוח. **בית ליסין** די קרוב, אז נכנעתי. ובי-אמת הכל עבר בשלום, והילדה חזרה מרו-צה מאוד מהסרט. היה לו רק חסרון אחד, לסרט: "הוא היה נורא גבוה", דיווחה. "מה זאת אומרת גבוה?" "גבוה, נו, את לא יודעת מה זה גבוה?" לא ידעתי מה זה גבוה, אבל לא התעמק'תי. "והיו לכם מקומות טובים?" שאלתי. "בטח. מצויינים", החפעלה הילדה. "רק שנכנסנו, אז חמוטל ואני ראינו תיכף שי-אף אחד עוד לא תפס את המקומות בהתח-לה, אז תיכף רצנו לשם מהר והתיישבנו באמצע השורה הראשונה. בדיק באמצע. את המקומות הכי טובים תפסנו." וככה הבנתי למה הסרט היה גבוה.